

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Quæst. X. De Corepiscopis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

Observare opus fuisset, pauca fieri verba de veris Primitibus in Jure; quod ibi dicitur de Primitibus, vulgo respicit Metropolitanos Afros, *Primates*, dictos, ratione Primæ Sedis in Provincia.

Q U A E S T. I X.

Hic plura insignia Archiepiscoporum jura omessa sunt, videlicet, consecrandi Suffraganeos suos; confirmandi eorum Electiones; eos judicandi cum Concilio Provinciae; cogendi Concilium; ipsi praesidendi; admittendi appellationem ab illorum Sententiis; supplendi eorum defectum, maximè quoad Beneficiorum Collationem; gestandi Pallium in Provincia & Crucem erectam; visitandi Provinciam; Statuta visitationis confiendi.

R E G U L A E II. & III. convenienti Episcopis, qui eligi non poterant, nisi Diaconi essent, non secūs atque Archiepiscopis; &, sicut in eadem Provincia Duo Metropolitanū consistere nequeunt, ita neque duo Episcopi in eadem Diœcesi.

Idem est de REG. IV. nam Episcopi Provinciae concurrere debabant ad Consecrationem suorum Suffraganeorum, sicut ad Consecrationem Archiepiscopi. Exceptio REGULÆ VI. includenda erat in *Regula*, hanc ita concipiendu. Suffraganei nihil extra suam Diœcesim facere possunt abique consilio & consensu Archiepiscopi, quoad negotia, quæ ad Provinciam pertinent.

Idem est de Exceptionibus VII. REGULÆ VII. reducuntur ad Regulam amplitudini, seu integrati debita restitutam; videlicet, Archiepiscopus nihil facere, potest, quoad negotia communia Provinciae, sine participatione Suffraganeorum suorum. Ratio utriusque Regulæ est, quod Archiepiscopus ejusque Suffraganei Collegium, seu Corpus constituent, cuius commoda communia sunt; ille autem est ejus Caput, hi vero Membra. Ob rationem contrariam, Archiepiscopus immiscere se non debet negotiis peculiaribus Diœceseon Suffraganeorum suorum; neque hi negotiis, illi peculiaribus; nihil quoad haec, inter eos commune est REG. VIII. quæ dicit, Archiepiscopum non habere Jurisdictionem in Diœcesanos Suffraganeorum suorum; accipienda est de Jurisdictione immediata: namque mediana illi competit, quoties Suffraganei perperam utuntur Jurisdictione suâ in Diœcesanos, aut ipsa uti negligunt: inde nascuntur Jus Appellationis, ex cuius vigore citare, judicare & punire potest illos Diœcesanos; nec non Jus Visitacionis, quod complectitur facultatem illos corrigendi, si Ordinarius hoc neglexerit.

Q U A E S T. X. de COREPISCOPIIS.

Posebat ordo, ut hic disputaretur de Episcopis, qui sunt Pastores primi Ordinis, ab iis diversi, quos in Questionibus precedentibus vidiimus; vel remitteretur ad CAPUT VIII. in quo de illis differitur, una observando, nihil novi circa illos superesse, quia nihil habent, quod ad Superiores ipsorum, mox inspectos, non pertineat, & qualitates utroque distinguentes in Superioribus sunt, non vero in Episcopis. Quoad COREPISCOPOS, duplex eorum genus erat distinguendum. Alii erant Episcopi, sed ad ordinem & conditionem Presbyterorum redacti, quibusdam exceptis munieribus Episcopalis, quorum habebant exercitium in aliqua Episcopatus parte; scilicet, administratione Confirmationis, Collatione Ordinum Minorum, Praefecture & Jurisdictione in Parochos illius districtus, jure eos visitandi, consecrandi Ecclesiæ &c: quod in triplici casu accidebat; 1. Si Episcopi electi & consecrati ad quasdam Ecclesiæ, ab eis repudiarentur, aut ejercentur. 2. Si canonici consecrati non fuissent, quamvis rata foret Consecratio. Exemplum habemus in ARMENTARIO, Episcopo Reiensi, qui à duobus Episcopis fuerat consecratus: 3. Si Ecclesia Episcopalis ab Hæreticis destructa fuisset, aliisve Infidelibus,

Tom. I.

qui omnia Jurisdictionis Loca invaserint. Cæteri simplices erant Sacerdotes, constituti, ut certo Parochiarum numero invigilarent, inclusis Parochis perinde atque Incolis; quæ in re Successores habuerunt Decanos Rurales. Prima species Corepiscoporum abrogata fuit: altera hodie etiamnū subsistit, verum alio sub nomine.

Hujus distinctionis ope, facilè exponuntur omnes Textus loquentes de Corepiscopis, & de eorum distinctione ab Episcopis: tales sunt, præ ceteris ii, qui laudantur in duabus Regulis hujus Questionis.

Q U A E S T. XI. ARCHIDIACONI.

Autor loquitur de *Archidiaconi*, priusquam agat de Presbyteris; quamvis hi, ratione Ordinis, aliis sint Superiores, atque nonnulli de Archipresbyteris successerint Corepiscopis, qui immediate præcedunt; hac in re sequuntur *Decretalium Collectores*, qui *Titulum de Offic. Archidiac.* præmiserunt Tit. de Off. Archipresbyteri.

Sub REGULIS. XXV. comprehendit omnes facultates & Jura Archidiacorum. Enumeratione, quam tradit, sufficit ad perspicuam & distinctam notionem eorum, nec non eorum dignitatis: sed ordo non semper rectus est. Præmissis Nomine & Dignitate, loqui debuisset de eorum Electione, & continuâ serie disponere ea, quæ pertinent ad Facultates, & Officia Archidiacorum extra Ecclesiæ; ad Personas & Loca, in quæ Jurisdictionem habent; ad Jus visitandi eis proprium; ad missionem in possessionem Dignitatum & Beneficiorum; ad eorum potestatem circa Ordinandos; denique, ad eorum potestatem in Ecclesiæ.

REG. VIII. contraria videtur *Decima*. Prior jubet, ut Visitationem faciant unoquoque triennio: Posterior vetat, ne eam plusquam semel quotannis faciant, quod insinuat, eos teneri ad visitandum singulis annis. Sed nulla est contrarietas; quippe prior intelligenda est de visitatione Diœceſeos in nomine Episcopi; altera, de visitatione districtus eorum particularis, proprio eorum nomine. Vel, si quæ sit, oritur ex usum diversitate.

Institutione corporalis, de quæ REG. XVIII. loquitur, continet missionem in possessionem, seu Intronisationem Abbatum, atque Abbatisarum; saltem hæ duæ regulæ conjugenda erant.

REG. XXIII. quæ vetat, ne Archidiaco*n*i Dimissoria dent ad Ordines, conjungi debuissent REG. XIX. & XX. quæ illis attribuunt scrutinium Ordinandorum: eorumque Præsentationem Episcopo ad Ordines.

REG. XXIV. & XXV. præmitti debuissent *Tertia*: nam illæ de Electione & Ordinatione Archidiaconi loquuntur, hæc autem de ipsis Jurisdictione.

REG. XIII. est æquivoca: insinuat, Archidiaconom habere Jus ordinandi Acolytos, *Ordinare*: æquivocatio hæc abest à Textu, qui significat, officium Archidiaconi quoad Acolytos, esse assignare munus suum singulis; unius Candelabrum; alii Thuribulum &c. tradendo. Regula hæc una est ex iis, quæ respiciunt potestatem & Jura Archidiaconi intra Ecclesiæ. Cæteræ sunt XI. & XII. Hæ tres Regulæ ad calcem rejicienda erant; ideo quod respiquant interioris Ecclesiæ, quod pertinet ad Archipresbyterum: itaque, quod in eis dicitur, non tangit Archidiaconus, nisi ex accidenti; videlicet casus, in quibus confuetudo ipsi ejusmodi facultates acquisivit, quæ, Jure Communi, sunt pars Officii Archipresbyteri, qui sequitur.

Q U A E S T. XII. ARCHIPRESBYTERI.

Generatim dici potest, Autorem post exposita Archipresbyteri Nomina, duas species distinguere debuisse; alios Urbis, & maximè Cathedralis; alios Ruris, ideo *Rurales* dictos: referre qualitates his & illis communis; nempe, eos sumi debere è numero Presbyterorum, vel saltem Diaconorum, sub lege tamen, quod ad hosce, Ordinem Presbyteratus suscipiendi: observare munera illius communia; nempe, præsidendi Presbyteris, sive Curatis, qui probabiliter sunt ii, qui Cardinales in REGULIS VIII. & IX. vocantur.

D d 3 ideo